

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про енергетичну ефективність будівель

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади забезпечення енергетичної ефективності житлових, офісних та громадських будівель.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) **будівля** — споруда (її частина, призначена для окремого використання, зокрема нежитлові приміщення у житлових будівлях), що складається з несучих та огорожувальних або сполучених конструкцій, які утворюють наземні або підземні приміщення, і призначена для проживання або перебування людей, енергія в якій використовується для створення мікроклімату та освітлення приміщень;

2) **громадська будівля** - будівля, в якій розміщені організації незалежно від форми власності, що надають послуги населенню. До цієї категорії належать будівлі навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, фізичної культури і спорту, готелів, ресторанів, мотелів, кемпінгів, пансіонатів, туристичних баз, організацій оптової і роздрібної торгівлі, музеїв, бібліотек, кінотеатрів, концертних залів, театрів;

3) **енергетична ефективність будівлі** - властивість будівлі, її окремих елементів та інженерного обладнання забезпечувати визначені у порядку, встановленому законодавством, оптимальні мікрокліматичні умови приміщень за фактичними або розрахунковими витратами енергії на опалення, нагрівання води, кондиціонування повітря, вентиляцію та освітлення;

4) **житлова будівля** - багатоквартирний житловий будинок, садибний (одноквартирний) житловий будинок та гуртожиток;

5) **існуюча будівля** - будівля, введена в експлуатацію;

6) **нежитлова будівля** - будівля, не призначена для постійного або тимчасового проживання (офісні та громадські будівлі);

7) **нова будівля** - будівля до введення в експлуатацію (під час проектування, будівництва, введення в експлуатацію);

8) **офісні будівлі** - будівлі, в яких розміщені органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства та організації, незалежно від форми власності, крім будівель, в яких розташовані виробничі структурні підрозділи підприємств;

9) **проектна організація** - організація, яка відповідно до законодавства виконує роботи на підставі договору підряду на проведення проектних і пошукових робіт;

10) **реконструкція, капітальний ремонт будівлі** — реконструкція, капітальний ремонт у разі, коли загальна вартість робіт, пов'язаних з капітальним ремонтом, реконструкцією каркасу будівлі та/або систем опалення, постачання гарячої води, кондиціювання повітря, вентиляції та освітлення перевищує 25 відсотків вартості будівлі, а також у разі, коли реконструкції, капітальному ремонту будівлі підлягає понад 25 відсотків каркасу будівлі;

11) **суб'єкт діяльності з енергетичного аудиту будівель** - суб'єкт господарювання, уповноважений у встановленому законом порядку проводити енергетичний аудит будівель;

12) **термомодернізація** - комплекс ремонтно-будівельних робіт, спрямованих на підвищення теплотехнічних показників огорожувальних конструкцій будівель і забезпечення їх відповідності мінімальним вимогам до енергетичної характеристики будівель.

2. Інші терміни застосовуються у значенні, наведеному в Законі України “Про енергозбереження”.

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, які виникають у зв'язку із забезпеченням енергетичної ефективності житлових, офісних та громадських будівель, у тому числі з встановленням мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель та їх дотримання, організацією та проведенням енергетичної паспортизації будівель, а також розробленням, здійсненням і фінансуванням енергозберігаючих (енергоефективних) заходів.

Стаття 3. Законодавство про енергетичну ефективність будівель

1. Законодавство про енергетичну ефективність будівель складається з Цивільного кодексу України, Закону України “Про енергозбереження”, цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. З метою розв'язання проблем у сфері енергетичної ефективності будівель, в першу чергу проблем термомодернізації існуючих житлових, офісних та громадських будівель, Кабінет Міністрів України затверджує державну цільову програму, а органи місцевого самоврядування – місцеві цільові програми забезпечення енергетичної ефективності існуючих житлових, офісних та громадських будівель.

Стаття 4. Основні засади державної політики у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Основними засадами державної політики у сфері енергетичної ефективності будівель є:

забезпечення енергетичної ефективності будівель відповідно до європейських стандартів;

підтримка належного технічного стану будівель і збільшення строку їх експлуатації;

обмеження викидів двоокису вуглецю шляхом підвищення енергетичної ефективності будівель;

стимулювання власників та наймачів будівель до раціонального та ощадного використання паливно-енергетичних ресурсів, диверсифікації джерел енергопостачання та здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів;

диференціація джерел фінансування енергозберігаючих (енергоефективних) заходів;

створення умов для залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів.

Стаття 5. Державне управління у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Державне управління у сфері енергетичної ефективності будівель у межах повноважень, визначених законодавством, здійснюють Кабінет Міністрів України та інші органи виконавчої влади.

Уповноваженими органами державного управління у сфері енергетичної ефективності будівель є центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері житлово-комунального господарства, центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної регіональної політики і політики у сфері будівництва, архітектури та містобудування, центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Кабінет Міністрів України у сфері енергетичної ефективності будівель:

- 1) забезпечує реалізацію державної політики;
- 2) забезпечує розроблення і виконання державних цільових програм;
- 3) спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;
- 4) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 7. Повноваження у сфері енергетичної ефективності будівель центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері житлово-комунального господарства

1. Центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері житлово-комунального господарства:

- 1) розробляє і подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо формування державної політики у сфері енергетичної ефективності будівель;
- 2) бере участь у розробленні державних цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель;
- 3) розробляє та подає в установленому порядку Кабінетові Міністрів України проекти актів законодавства у сфері енергетичної ефективності існуючих житлових будівель;
- 4) розробляє і затверджує у межах своїх повноважень стандарти, норми і правила у сфері енергетичної ефективності існуючих житлових будівель;
- 5) забезпечує у межах своїх повноважень здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів в існуючих житлових будівлях;
- 6) здійснює контроль за обладнанням існуючих житлових будівель засобами обліку і регулювання споживання теплової енергії;
- 7) видає нормативно-правові акти з питань енергетичної ефективності існуючих житлових будівель, у тому числі разом з іншими центральними органами виконавчої влади;

8) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 8. Повноваження у сфері енергетичної ефективності будівель центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної регіональної політики і політики у сфері будівництва, архітектури та містобудування

1. Центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної регіональної політики і політики у сфері будівництва, архітектури та містобудування:

1) подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо формування державної політики у сфері енергетичної ефективності нових будівель;

2) бере участь у розробленні державних цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель;

3) розробляє і подає в установленому порядку Кабінетові Міністрів України проекти актів законодавства у сфері енергетичної ефективності нових будівель;

4) розробляє і затверджує у межах своїх повноважень стандарти, норми і правила у сфері енергетичної ефективності нових будівель;

5) видає нормативно-правові акти з питань енергетичної ефективності нових будівель і будівель, що підлягають капітальному ремонту, реконструкції, в тому числі разом з іншими центральними органами виконавчої влади;

б) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 9. Повноваження у сфері енергетичної ефективності будівель центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження

1. Центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження:

1) подає пропозиції щодо формування державної політики у сфері енергетичної ефективності існуючих нежитлових будівель;

2) бере участь у розробленні державних цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель;

3) забезпечує взаємодію з іншими центральними органами виконавчої влади щодо реалізації ними повноважень у сфері енергетичної ефективності будівель з метою проведення єдиної технічної політики у цій сфері;

4) розробляє і подає в установленому порядку Кабінетові Міністрів України проекти актів законодавства у сфері енергетичної ефективності існуючих нежитлових будівель;

5) розробляє і затверджує у межах своїх повноважень стандарти, норми і правила у сфері енергетичної ефективності існуючих нежитлових будівель;

6) видає нормативно-правові акти у сфері енергетичної ефективності існуючих нежитлових будівель, у тому числі разом з іншими центральними органами виконавчої влади;

7) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 10. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у сфері енергетичної ефективності будівель:

- 1) беруть участь у розробленні проектів державних цільових програм у зазначеній сфері та забезпечують їх виконання;
- 2) розробляють, подають на затвердження відповідних рад та забезпечують виконання місцевих цільових програм у зазначеній сфері, звітують про їх виконання;
- 3) забезпечують здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів у будівлях;
- 4) інформують населення з питань енергетичної ефективності будівель;
- 5) здійснюють інші повноваження, передбачені законом.

РОЗДІЛ II МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЕНЕРГЕТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК БУДІВЕЛЬ

Стаття 11. Фактори, які повинні враховуватися під час встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель

1. Під час встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель необхідно враховувати:

- 1) тип будівлі;
- 2) цільове призначення будівлі;
- 3) строк експлуатації будівлі;
- 4) технічний стан будівлі;
- 5) кліматичні умови;
- 6) конструкційні характеристики світлопрозорих конструкцій, систем опалення, постачання гарячої води, кондиціонування повітря, вентиляції, вбудованого освітлювального обладнання, будівлі в цілому;
- 7) геометричні, теплотехнічні показники огорожувальних конструкцій, об'ємно-планувальні показники;
- 8) орієнтацію будівлі;
- 9) пасивні сонячні енергосистеми і захист від сонця;
- 10) природну вентиляцію;
- 11) природне освітлення;
- 12) оптимальні мікрокліматичні умови в приміщенні, в тому числі із запроєктованим внутрішнім мікрокліматом.

2. Під час встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель необхідно враховувати можливість використання:

- 1) активних сонячних енергосистем та інших опалювальних і електричних систем, що базуються на нетрадиційних та поновлюваних джерелах енергії;
- 2) електричної енергії, виробленої за допомогою комбінованого виробництва теплової та електричної енергії;

3) систем централізованого і блокового опалення та кондиціювання повітря.

Стаття 12. Встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель

1. Мінімальні вимоги до енергетичних характеристик будівель, а також методика їх встановлення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Мінімальні вимоги до енергетичних характеристик будівель переглядаються не рідше ніж один раз на п'ять років та мають враховувати новітні технології у будівництві.

3. Мінімальні вимоги до енергетичних характеристик будівель не поширюються на пам'ятки культурної спадщини та будівлі із загальною площею менш як 50 кв. метрів.

4. Мінімальні вимоги до енергетичних характеристик нових будівель із загальною площею понад 1000 кв. метрів встановлюються з урахуванням можливостей застосування:

1) децентралізованої системи енергопостачання, що базується на нетрадиційних та поновлюваних джерелах енергії;

2) системи комбінованого виробництва теплової та електричної енергії;

3) системи централізованого опалення або кондиціювання повітря;

4) теплового насосу (за наявності умов).

5. Під час встановлення мінімальних вимог до енергетичних характеристик для існуючих будівель із загальною площею понад 1000 кв. метрів у разі проведення їх реконструкції, капітального ремонту передбачається обов'язкове здійснення раціональних енергозберігаючих (енергоефективних) заходів, які забезпечують приведення енергетичних характеристик будівлі у відповідність з мінімальними вимогами до зазначених характеристик.

РОЗДІЛ III ОЦІНКА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ, ЕНЕРГЕТИЧНИЙ АУДИТ ТА ЕНЕРГЕТИЧНА ПАСПОРТИЗАЦІЯ БУДІВЛІ

Стаття 13. Оцінка енергетичної ефективності будівель

1. Оцінка енергетичної ефективності будівель проводиться з метою визначення відповідності розрахункових енергетичних характеристик нових будівель мінімальним вимогам до зазначених характеристик.

2. Оцінка енергетичної ефективності будівель проводиться під час розроблення проектної документації на нову будівлю та після завершення будівництва до введення нової будівлі в експлуатацію з урахуванням відхилень від початкових технічних рішень, прийнятих під час будівництва.

3. Порядок проведення оцінки енергетичної ефективності будівель затверджується центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної регіональної політики і політики у сфері будівництва, архітектури та містобудування за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження.

Стаття 14. Енергетичний аудит будівель

1. Енергетичний аудит будівель проводиться з метою визначення відповідності фактичних/розрахункових енергетичних характеристик існуючих будівель мінімальним вимогам до енергетичних характеристик будівель, а також надання рекомендацій щодо здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів та їх техніко-економічного обґрунтування.

2. За результатами енергетичного аудиту будівель складається звіт.

3. Викладені у звіті рекомендації щодо здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів повинні включати, зокрема:

- 1) детальний опис зазначених заходів (розрахунки, схеми, технічні характеристики);
- 2) розрахунок показників техніко-економічної ефективності (капітальні витрати, річна економія, строк окупності капітальних витрат) таких заходів, які можуть бути здійснені;
- 3) методику розрахунку фактичної економії паливно-енергетичних ресурсів.

4. Енергетичний аудит будівель проводиться у порядку, що визначається законом.

Стаття 15. Енергетична паспортизація будівель

1. Енергетичний паспорт нової будівлі складається проектною організацією та включається як окремий документ до складу проектної документації в частині виконання вимог до енергозбереження та оцінки енергетичної ефективності будівлі.

2. Енергетичний паспорт існуючої будівлі складається суб'єктом діяльності з енергетичного аудиту будівель за результатами енергетичного аудиту, який проводиться на замовлення власника будівлі або уповноваженого ним органу, об'єднання співвласників багатоквартирного житлового будинку, житлового (житлово-будівельного) кооперативу або органу місцевого самоврядування.

3. Забороняється здійснення реконструкції, капітального ремонту існуючих будівель, а також відчуження або передача в найм будівель/квартир без енергетичного паспорта будівлі. Нотаріуси перевіряють наявність енергетичного паспорта будівлі під час посвідчення угод про відчуження або найм будівель/квартир.

4. Під час енергетичної паспортизації будівель суб'єкти діяльності з енергетичного аудиту будівель та проектні організації застосовують національні стандарти у сфері енергетичної ефективності будівель.

5. В енергетичному паспорті будівлі зазначається:

- 1) інформація про власника;
- 2) місцезнаходження;
- 3) цільове призначення;
- 4) загальна площа;
- 5) клас енергетичної ефективності;
- 6) технічні та енергетичні характеристики огорожувальних конструкцій та інженерних систем;
- 7) мінімальні вимоги до енергетичних характеристик будівлі;
- 8) розрахунок базового споживання паливно-енергетичних ресурсів;

9) фактичні/розрахункові енергетичні характеристики порівняно з мінімальними вимогами до зазначених характеристик будівлі;

10) рекомендації щодо здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів у будівлі (у стислому вигляді);

11) номер паспорта і дата його складення;

12) інформація про суб'єкт діяльності з енергетичного аудиту будівель/проектну організацію, що склали енергетичний паспорт будівлі;

13) інші відомості, передбачені законодавством.

6. Форма енергетичного паспорта та порядок його складення затверджуються спільним рішенням уповноважених органів державного управління у сфері енергетичної ефективності будівель.

7. Енергетична паспортизація будівель провадиться з використанням спеціального програмного забезпечення, основні вимоги до якого затверджуються спільним рішенням уповноважених органів державного управління у сфері енергетичної ефективності будівель.

8. В офісних, громадських будівлях, а також у багатоквартирних житлових будинках біля центрального входу до приміщення, на видному місці розміщується витяг з енергетичного паспорта будівлі. Перелік відомостей, які відображаються у такому витягу, залежно від типу будівлі, затверджується уповноваженими органами державного управління у сфері енергетичної ефективності будівель.

9. Строк дії енергетичного паспорта будівлі становить 10 років.

10. Розмір плати за проведення енергетичного аудиту/оцінки енергетичної ефективності будівлі, а також за складення енергетичного паспорта будівлі визначається договором.

11. Дані енергетичного паспорта будівлі не є підставою для розрахунку вартості житлово-комунальних послуг.

Стаття 16. Енергозберігаючі (енергоефективні) заходи

1. Підвищення енергетичної ефективності будівель забезпечується шляхом:

1) утеплення огорожувальних конструкцій будівель;

2) встановлення енергозберігаючих вікон;

3) ремонту даху;

4) ремонту, реконструкції систем вентиляції, опалення, кондиціонування повітря та освітлення;

5) встановлення:

побудинкових засобів обліку споживання паливно-енергетичних ресурсів;

сонячних колекторів для гарячого водопостачання;

теплових насосів;

економічних котлів на органічному паливі замість застарілих котлів або неефективних централізованих систем тепlopостачання;

6) встановлення та модернізації індивідуальних теплових пунктів з використанням систем автоматичного регулювання теплового навантаження та заміною бойлерів;

7) здійснення інших енергозберігаючих (енергоефективних) заходів.

Стаття 17. Моніторинг енергетичних характеристик існуючих житлових будівель

1. Моніторинг енергетичних характеристик існуючих житлових будівель проводиться центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у сфері житлово-комунального господарства відповідно до типів таких будівель на підставі інформації, що надається органами місцевого самоврядування, з метою поліпшення їх енергетичних характеристик, розроблення та коригування схем тепlopостачання населених пунктів і підготовки середньострокових програм розвитку комунальної інфраструктури.

РОЗДІЛ IV ФІНАНСУВАННЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХ (ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ) ЗАХОДІВ

Стаття 18. Джерела фінансування енергозберігаючих (енергоефективних) заходів

1. Джерелами фінансування енергозберігаючих (енергоефективних) заходів є кошти власників будівель, інвесторів, державного бюджету, місцевих бюджетів та інші.

Стаття 19. Форми державної підтримки енергозберігаючих (енергоефективних) заходів

1. Державна підтримка енергозберігаючих (енергоефективних) заходів надається шляхом:

- 1) фінансування за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі через механізм здешевлення кредитів;
- 2) кредитування за рахунок коштів державного бюджету;
- 3) надання державних гарантій за кредитами;
- 4) спрямування коштів, отриманих за рахунок економії, досягнутої протягом року в результаті здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів у будівлях, в яких розміщені органи державної влади, на преміювання працівників цих органів та на капітальні видатки.

Стаття 20. Об'єкти державної підтримки енергозберігаючих (енергоефективних) заходів

1. Об'єктами державної підтримки енергозберігаючих (енергоефективних) заходів є:
- 1) будівлі, в яких розміщені органи державної влади, органи місцевого самоврядування, та громадські будівлі, що перебувають у державній та комунальній власності;
 - 2) квартири в багатоквартирних житлових будинках;
 - 3) існуючі багатоквартирні житлові будинки за умови створення в них об'єднання співвласників багатоквартирного будинку або житлового кооперативу;
 - 4) існуючі та нові садибні (одноквартирні) житлові будинки.

Стаття 21. Умови надання державної підтримки енергозберігаючих (енергоефективних) заходів

1. Державна підтримка енергозберігаючих (енергоефективних) заходів надається за рахунок коштів державного бюджету виключно на умовах співфінансування з місцевих бюджетів та інших джерел відповідно до державної та місцевих цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель. Обсяг коштів, що спрямовуються на державну підтримку енергозберігаючих (енергоефективних) заходів, визначається відповідно до державної та місцевих цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель, і становить не більш як 20 відсотків вартості заходів, передбачених зазначеними програмами.

2. Державна підтримка енергозберігаючих (енергоефективних) заходів надається виключно за умови:

наявності енергетичного паспорта будівлі;

обладнання будівлі побудинковими засобами обліку споживання паливно-енергетичних ресурсів;

досягнення у будівлях не менш як на 20 відсотків економії паливно-енергетичних ресурсів у результаті здійснення зазначених заходів, що підтверджується у встановленому законодавством порядку.

РОЗДІЛ V ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХ (ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ) ЗАХОДІВ

Стаття 22. Мета популяризації енергозберігаючих (енергоефективних) заходів

1. Метою популяризації енергозберігаючих (енергоефективних) заходів у будівлях є об'єднання зусиль їх власників, наймачів, інвесторів, органів державної влади та органів місцевого самоврядування у підвищенні енергетичної ефективності будівель.

2. Уповноважені органи державного управління у сфері енергетичної ефективності будівель для популяризації енергозберігаючих (енергоефективних) заходів:

1) надають інформацію з питань:

економічної доцільності здійснення таких заходів у будівлях;

технічних аспектів здійснення таких заходів;

впливу енергетичної ефективності будівель на екологію населених пунктів;

світових тенденцій та світового досвіду в сфері підвищення енергетичної ефективності будівель;

необхідності своєчасної оплати спожитих паливно-енергетичних ресурсів як найважливішого фактора надійності енергопостачання;

2) розробляють та розповсюджують методичні матеріали з питань енергетичної ефективності будівель;

3) готують тематичні публікації у засобах масової інформації і спеціалізовані телевізійні та радіопередачі і відеоролики з питань енергетичної ефективності будівель;

4) поширюють досвід реалізації проектів у сфері енергетичної ефективності будівель в Україні та за кордоном;

5) організують конкурси, семінари, засідання за круглим столом з питань енергетичної ефективності будівель,

б) створюють інтернет-портали та колл-центри з метою консультування населення з питань здійснення енергозберігаючих (енергоефективних) заходів у житлових будівлях.

РОЗДІЛ VI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ БУДІВЕЛЬ

Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері енергетичної ефективності будівель, несуть відповідальність відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім статей, які набирають чинності у порядку, визначеному цим розділом.

2. З метою поступового впровадження вимог до енергетичної паспортизації будівель наявність енергетичного паспорта будівлі, передбаченого цим Законом, є обов'язковою:

1) для нових та існуючих будівель у разі проведення їх реконструкції, капітального ремонту незалежно від загальної площі будівлі — через 12 місяців після набрання чинності цим Законом;

2) для існуючих будівель, в яких розміщені органи державної влади, органи місцевого самоврядування, та громадських будівель — через 18 місяців після набрання чинності цим Законом;

3) у разі відчуження та найму квартир в існуючих багатоквартирних житлових будинках, що введені в експлуатацію:

після набрання чинності цим Законом — через 24 місяці після набрання чинності цим Законом;

у період з 1993 року до дня набрання чинності цим Законом — через 36 місяців після набрання чинності цим Законом;

до 1993 року — через 48 місяців після набрання чинності цим Законом;

4) у разі відчуження та найму існуючих садибних (одноквартирних) житлових будинків, введених в експлуатацію до набрання чинності цим Законом, — через 55 місяців після набрання чинності цим Законом.

3. З метою поліпшення енергетичних характеристик існуючих багатоквартирних житлових будинків, споруджених до 1993 року, та підвищення якості життя населення Кабінету Міністрів України протягом одного року після набрання чинності цим Законом забезпечити організацію розроблення за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел проектів термомодернізації таких будинків відповідно до їх типів.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

доповнити статтю 96 частиною такого змісту:

“Проектування, проведення будівельних робіт або реконструкції, капітального ремонту будівель без дотримання мінімальних вимог до енергетичних характеристик будівель —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п’ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб — від ста до ста п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

доповнити статтю 96¹ частиною такого змісту:

“Надання дозволу на виконання будівельних робіт, видача свідоцтва про відповідність збудованого об’єкта проектній документації, вимогам державних стандартів, будівельним нормам і правилам, у разі, коли енергетичні характеристики будівлі не відповідають мінімальним вимогам до енергетичних характеристик будівлі, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста до ста п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

у пункті 2¹ частини першої статті 255 слова і цифри “(частина друга статті 96¹)” замінити словами і цифрами “(частини друга і четверта статті 96¹)”;

2) статтю 2 Закону України “Про енергозбереження” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст. 283) після слів “цим Законом,” доповнити словами “Законом України “Про енергетичну ефективність будівель,”;

3) доповнити пункт “а” частини першої статті 30 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2003 р., № 45, ст. 360) підпунктом 4¹ такого змісту:

“4¹) підготовка і подання на затвердження ради місцевої цільової програми у сфері енергетичної ефективності будівель;”;

4) доповнити частину першу статті 20 Закону України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190) пунктом 1¹ такого змісту:

“1¹) розробляє та забезпечує виконання затверджених у встановленому законом порядку цільових програм у сфері енергетичної ефективності будівель;”;

5) у Законі України “Про планування і забудову територій” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст. 250; 2008 р., № 48, ст. 358, із змінами, внесеними Законом України від 25 грудня 2008 року № 800-VI).

статтю 28 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

“До складу проектної документації на будівництво об’єктів містобудування в частині виконання вимог до енергозбереження та оцінки енергетичної ефективності будівлі включається енергетичний паспорт будівлі. Енергетичний паспорт будівлі повинен відповідати вимогам, установленим Законом України “Про енергетичну ефективність будівель” та іншими нормативно-правовими актами.”.

У зв’язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

статтю 30¹ після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

“Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю зобов’язана відмовити у видачі свідоцтва у разі невідповідності закінченої будівництвом будівлі мінімальним вимогам до енергетичних характеристик будівель.”.

У зв’язку з цим частину п’яту вважати частиною шостою.

**Голова Верховної Ради
України**

